



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/110/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

180/2018. (IX. 27.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ **dr. P. T.** meghatalmazott ügyvéd útján 2018. március 21-én előterjesztett **panaszát** a 2018. szeptember 27-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

átteszi

az intézkedést fogantató szerv – * Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos jogi képviselője 2018. március 21-én, postai úton terjesztett elő panaszt az ügyfelével szemben 2018. március 13-án fogantatott rendőri intézkedésekkel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos jogi képviselője a beadványban előadta, hogy a panaszos 2018. március 13-án délután fél öt körül a * Kerületi Rendőrkapitányságon feljelentést szeretett volna személyesen jegyzőkönyve mondani. (Később a rendőrségi iratokból kiderül, hogy a panaszolt intézkedések 2018. március 12-én történtek.) Ezen alkalommal a jogi képviselő is jelen volt, azonban az ügyeletes tiszt ezt nem volt hajlandó meghallgatni. A rendőrség „korábbi megnyilvánulásából okulva” a panaszos feljelentését írásban adták át az ügyeletes vezetőnek. A panaszolt intézkedés napján polgári peres tárgyalás volt a B. utca *. sz. alatti ingatlan jogi sorsának tisztázása iránt. M. I. ezen a tárgyaláson értesült arról, hogy a panaszos is polgári pert indított a kérdéses ingatlan elbirtoklásáért, mely perben a bíróság perfeljegyzést rendelt el; ez a rendelkezés pedig ellehetleníti az ingatlan feletti rendelkezési jog gyakorlását. A panaszos jogi képviselője szerint ez volt az a kiváltó ok, amely miatt később rendőri intézkedésre került sor.

2) A panaszos délután három óra körül ért haza, amikor már ott találta M. I.-t, aki éppen az ingatlan zárának feltörésében mesterkedett. M. I. közölte: kihívta a rendőrséget, és mivel ő majd

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

fel tudja mutatni a tulajdoni lapot, a rendőr most is mellé fog állni. Ezután M. I. lökdösődésbe kezdett, ugyanis tudta, hogy perceken belül kiérkezik a helyszínelő, és a kiérkező rendőr már a folyamatban lévő összetűzést észlelheti és így okot találhat az intézkedésre. A jogi képviselő szerint ez már nem az első ilyen eset, ezért a rendőrséghez címzett 2018. március 19-én kelt beadványukban már felhívták a kapitányság vezetőinek figyelmét, hogy oktassák ki a helyszínelőket az ide vonatkozó jogi előírásokra „pl: KGD2009. 188. Birtokvita esetén nem áll fenn a rendőrhatalóság intézkedési kötelezettsége (1994. évi XXXIV. törvény 33.§)” és ennek megfelelően igazítsák el a helyszíni intézkedésre kiküldött járőröket: a felek között folyó birtokvitában a rendőrség nem jogosult intézkedni, főként pedig a birtokállapot megváltoztatására is alkalmas módon intézkedést tenni.

A jogi képviselő előadta a beadványban, hogy amennyiben az intézkedő rendőri állomány megkapta volna a törvényes rendelkezésekkel összhangban álló kioktatást, akkor már tisztában lennének azzal, hogy egy birtokvitában a rendőr nem jogosult intézkedni, nem jogosult tulajdoni lap vizsgálatára és arra, hogy átadja a kulcsot az erőszakkal behatolni törekedő félnek, beavatkozva ezzel a fennálló birtokállapotba.

A fentiekre tekintettel kéri a panaszos jogi képviselője útján annak kivizsgálását, hogy milyen jogi indokkal küldtek helyszínelőt a Budapest * kerület B. utca * szám alatti címre.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) Az „Ügyeleti küldési napló” szerint 2018. március 12-én 14 óra 26 perckor M. I. telefonon tett bejelentést a * kerületi Rendőrkapitányságra, miszerint a 1188 Budapest B. utca *. szám alatti ingatlanba nem tud bemenni, mivel édesanyja volt párja (panaszos) kicserélte a zárat. Neki ott sem hasznélvezeti joga, sem tulajdonjoga nincs, az ingatlan teljes mértékben a bejelentőé (M. I.). A helyszínen a járőr a bejelentőt meghallgatta, jelentés készül. Később M. I. újra bejelentést tett, mivel a panaszos visszament és késsel fenyegette, miután a rendőrök elmentek. A járőr a cím lezárása közben ezért vissza lett küldve a címre. A járőr részletes jelentést készít az esetről.

2) A „biztonsági intézkedés végrehajtásáról készült jelentés” szerint 2018. március 12-én 15 óra 23 perckor a panaszossal szemben az 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdés szerint igazoltatás, 37. § b) pont szerint egészségügyi ellátásról intézkedés, 31. § (1) bekezdés szerint személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása került alkalmazásra. Kényszerítő eszközt a panaszossal szemben nem alkalmaztak.

T. Cs. r. őrm. és K. G. r. őrm. 2018. március 12-én 14 óra 41 perckor jelentek meg a Bp. * ker. B. utca *. számnál tulajdonjogi vita miatt. A helyszínen fogadta őket a bejelentő, akit intézkedés alá vontak és igazolásra szólították fel, melynek eleget téve átadta igazolványát, melyből személyazonossága megállapításra került. A bejelentő M. I. volt, aki a rendőrök részére a következőket mondta el. Adott napon 14 óra 30 perc körüli időben megérkezett a tulajdonát képező B. utca *. szám alatti ingatlanhoz. Az utcára néző kiskaput kulcsával ki tudta nyitni, majd az udvar területére ment, hogy a házba is bemenjen, ahol elhunyt édesanyja személyes dolgai találhatóak. Elmondta, hogy édesanyjával kb. 35 évig élt együtt a panaszos, aki az édesanyja halála után is az ingatlanban maradt úgy, hogy oda bejelentve nincsen, illetve tulajdonjoga sincsen az ingatlanon. A ház bejárati ajtajába saját kulcsát behelyezte, amely azonban nem nyitotta ki azt. Ekkor látta, hogy az ajtó melletti ablakpárkányon található egy zárbetét, melybe kulcsát belepróbálta. A kulcs a zárbetétet kinyitotta, így tudta, hogy a panaszos az ajtóban lévő zárat kicserélte. Elmondta még, hogy aznap volt tárgyaláson, ahol a panaszos is megjelent, de elmondása szerint nem tudott összefüggő válaszokat adni a bíró kérdéseire, a bíróság ítéletet nem hozott. A bejelentő elmondta, hogy több alkalommal értesítette már a rendőrséget abból kifolyólag, hogy a panaszos nem engedi be a saját tulajdonát képező ingatlanba. A bejelentő a

rendőröknek bemutatta az ingatlan tulajdoni lapját. A panaszos az említettek során nem volt jelen, így őt a rendőrök nem tudták meghallgatni, ezért 15 óra 10 perckor elhagyták a helyszínt.

Kis idő elteltével M. I. ismételen betelefont a rendőrségre, hogy rá a panaszos kést rántott. A helyszínre 15 óra 23 perckor érkeztek vissza a rendőrök, ahol M. I. és a panaszos fogadta őket. A panaszost igazoltatták és közben észlelték, hogy jobb keze véres, így mentőt kértek a helyszínre. A panaszos elmondta, hogy 15 óra 12 perckor érkezett meg az ingatlanhoz, ahol életvitelszerűen tartózkodik. Az utcakaput nyitott állapotban találta, valamint látta M. I. gépjárművét a kapubeállóban. Az ingatlanba bement, ahol M. I. sietett felé. Ennek következtében a panaszos megijedt, és a kezításkájából egy csavarhúzó vett elő, melyet M. I. felé tartott. M. I. ennek következtében kezeit feltette védekező helyzetbe és az utca kapu felé sietett. Az utca kapuhoz érve odaért a panaszos is, aki szűrő mozdulatot tett M. I. felé, aki ennek következtében a kaput becsapta, mely a panaszos kezét odaszorította és az vérezni kezdett. M. I. ez idő alatt értesítette a rendőrséget.

A történetekkel kapcsolatban meghallgatták M. I.-t, aki elmondta, hogy az első intézkedést követően még az ingatlan területén tartózkodott. Az ingatlan hátsó részéből történő elő jövele során találkozott a panaszossal, aki a kezításkájából egy elmondása szerint nagyobb méretű kést vett elő, melyet M. I. felé tartott. A kés látványára M. I. kezeit feltette védekező helyzetbe és gyorsan a kertkapu felé sietett, ahová a panaszos követte. A kapunál történő összeszólalkozás valamint a kapu becsapása során az beszorult. Elmondta, hogy a panaszos keze ekkor már véres volt, melyet nem tudja megmondani, hogyan lett olyan, de szerinte a sérülést nem ő okozta a panaszosnak. Elmondta, hogy a kapu beszorult, a panaszos pedig a ház felé ment és az említett kést a házban elrejtette.

3) A rendőrök a helyszínen ezt követően tanúkutatást végeztek. 16 óra 35 perckor megérkeztek az OMSZ munkatársai, de a panaszos kezén felületi hámsérülések keletkeztek (8 napon belüli), elszállítására nem volt szükség.

A panaszos ezt követően magánindítványos nyilatkozatot töltött ki, és elmondta a rendőröknek, hogy 30 napon belül eldönti, hogy kíván-e feljelentéssel élni M. I.-val szemben.

4) F. M. r. ftörm jelentése szerint 2018. március 12-én 19 órakor a panaszos rongálásról tett bejelentést. A helyszínre érkező rendőrök részére a bejelentő elmondta, hogy a 1188 Budapest * ker. B. utca *. címen lévő ingatlan M. I. tulajdonában van, amióta volt élettársa (M. I. édesanyja) meghalt. Elmondta ezzel kapcsolatban, hogy a házat kb. 20 éve adta el volt élettársának. Erről írásos szerződést nem tudott bemutatni. Az intézkedő rendőrök kérdésére a bejelentő elmondta, hogy aznap 17 óra 30 perc körül elhagyta a fenti ingatlant, az ajtókat bezárta, majd oda kb. 1 óra múlva visszatért. Ekkor bement a házba és azt tapasztalta, hogy a villanyóra meg van rongálva. A helyszínen a rendőrök megtekintették a villanyórát, amely lekapcsolt állapotban volt. A lakás tulajdonosa M. I. nem tartózkodott a helyszínen, így őt meghallgatni nem állt módjukban a rendőröknek. A rendőrök felvették a kapcsolatot M. I.-vel, aki elmondta, hogy édesanyja 2017. április 9-én halt meg. Az ingatlan 1/1 tulajdoni hányadban az édesanyja tulajdona volt, melyet 1987-ben vásárolt meg a panaszostól. Az ingatlant M. I. örökölte. A hagyatéki tárgyaláson jelen volt a panaszos is, aki tudomásul vette a hagyatéki végzésben foglaltakat. Ennek ellenére a panaszos elbirtoklás miatt indított pert M. I. ellen. A villanyóra tehát nem a bejelentő, hanem M. I. tulajdonát képezi, aki pedig nem kívánt eljárást kezdeményezni.

III.

A Testület először azt vizsgálta, hogy a panaszbeadvány valamennyi részének vizsgálatára rendelkezik-e hatáskörrel.

A Testület azt értékelte, hogy vizsgálhatja-e a panaszos azon sérelmét, miszerint a rendőrkapitányságon megtagadták tőle a feljelentés felvételét.

A feljelentés fogalmának alapjául a Testület – törvényi meghatározás hiányában – a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól

szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (a továbbiakban: Nyor.) vonatkozó rendelkezését vette.

A Nyor. 100. §-a szerint a feljelentés: minden olyan, formához nem kötött – a büntetőeljárás megindítására vagy lefolytatására jogosult szerv vagy más hatóság, illetve a bíróság tudomására hozott – közlés, amely meghatározott vagy ismeretlen személy által elkövetett bűncselekmény gyanújára utaló tényállítást, illetve adatot tartalmaz. A Testület a panaszolt mulasztás tekintetében az alábbiakra mutat rá. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Ezen rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjarmű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Jelen esetben a panaszos a büntetőeljárás körébe tartozó mulasztást sérelmezett, amelynek megítélésére a Testületnek – fő szabály szerint – nincs hatásköre. A rendőrség büntetőeljárási tevékenységét a Testület – az Rtv. 11. § (1) bekezdése alapján – csak olyan esetekben vizsgálja, amikor a panaszosnak a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) alapján speciális jogorvoslat nem áll a rendelkezésére.

A Testület ennek a kérdésnek a vizsgálatánál figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt tájékoztató levelére, amely szerint a Be. 196. §-a szerinti panasz célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatba nem foglalt döntésével, intézkedésével szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. Ezért a legfőbb ügyész helyettese úgy véli, hogy a Be. 196. §-ában foglalt panasz a Be.-ben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása – így pl. a feljelentés felvételének elmulasztása – miatti jogsérelem esetén előterjeszhető.

Tekintettel arra, hogy jelen esetben a fentiek szerint a sérelmezett mulasztással szemben a panaszos a büntetőeljárásra vonatkozó szabályok szerint jogorvoslattal élhet, illetve élhetett volna, a Testület e kérdésben hatáskörének hiányát állapította meg.

Mindezek alapján a Testület a hatáskörének hiányát állapította meg abban a kérdésben, hogy az ügyeletes tiszt nem volt hajlandó jegyzőkönyvet felvenni a panaszos feljelentéséről.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire

megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye XIII. cikkében foglalt magánlakás sérthetetlenségéhez, valamint a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

1) A rendőrök intézkedési kötelezettsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokat tette. Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 166. § (1) bekezdése szerint a magánlaksértés szabálysértését követi el az, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére vagy megtevesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

a) A rendőrségi iratok szerint bejelentés érkezett M. I. részéről a rendőrségre egy ingatlanl kapcsolatos vitáról, melynek következtében a panaszos késsel fenyegette M. I.-t. A panaszos is megerősítette, hogy M. I. hívta ki a rendőrséget a vitájuk során. A bejelentés tartalma szerint a bejelentő nem tudott bemenni ingatlanába, mert édesanyja volt párja (panaszos) kicserélte a zárat. A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy a felek valamelyike a magánlaksértés szabálysértését követi el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, ezáltal **a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült a rendőri intézkedés kapcsán.**

b) Ezt követően a Testület a rendőrök azon intézkedését vizsgálta, miszerint illetéktelenül beavatkoztak a fennálló birtokállapotba.

A rendőrségi iratok szerint 2017. március 12-én 14 óra 41 perckor a helyszínre érkező rendőrök intézkedés alá vonták a bejelentőt (M. I.), aki elmondta, hogy nem tud bemenni a tulajdonát képező ingatlanba, mert a panaszos feltehetőleg kicserélte a házat. Elmondta, hogy ez nem az első ilyen eset, többször is volt már rendőri intézkedés a panaszos és a bejelentő közötti lakásvita miatt. Az intézkedő rendőr ekkor lefotózta a kicserélt zárszerkezetet és az ingatlan tulajdoni lapját és az észleltekről rendőri jelentést készített. A panaszos ekkor nem volt a helyszínen, így őt meghallgatni nem tudták.

Ugyanezen a napon kis idő elteltével ismét bejelentést tett M. I., hogy rá kést rántott a panaszos, így a rendőrök 15 óra 23 perckor ismét a helyszínre mentek. Ekkor a panaszost is igazolásra szólították fel és meghallgatták a történetéről. A rendőrök ezt követően a helyszínen tanúkutatást végeztek. Az intézkedés végén a panaszos magánindítványos nyilatkozatot töltött ki.

A Testület több állásfoglalást is hozott olyan ügyekben, ahol a rendőri intézkedésre azért került sor, mert az ingatlan használói között magánjogi vita, illetőleg polgári peres eljárás van folyamatban, és a lakás birtoklásával kapcsolatban rendőri intézkedést kértek. Az Országos Rendőr-főkapitányság „birtokvita típusú” rendőri intézkedésekre vonatkozó Módszertani útmutatója szerint ezekre az intézkedésekre jellemző, hogy a rendőrnek egy bonyolult megítélésű, szövevényes jogi helyzetet kell a helyszínen megítélnie, ezzel kapcsolatban döntést hoznia.

A Módszertani útmutató szerint a helyszínen az alábbi szempontokra figyelemmel szükséges az intézkedéseket megtenni.

- A helyszínen tartózkodók jogcímének tisztázása

A helyszínre érkező rendőr – tájékozódás, valamint a jelenlevők igazoltatását követően – intézkedjen az ott tartózkodók jogcímének tisztázására. Ez történhet lakcímkártya, valamint egyéb okmányok, okiratok bemutatásával. A birtoklás jogszerűségét nem csupán az okiratok tartalma alapján lehet eldönteni, nem mellőzhető az eset összes körülményének vizsgálata (pl. kinek az ingóságai vannak a lakásban; mely birtokvitában érintett fél visel otthoni, és melyik utcai öltözéket), továbbá esetlegesen tanúk meghallgatása.

- Jogsértő magatartás észlelése

Amennyiben az intézkedés során olyan adat, körülmény, tény jut a rendőr tudomására (esetleg a helyszínen tartózkodók által kifejtett, a törvényi tényállást megvalósító magatartás közben ér a helyszínre a rendőr), amely alapján szabálysértés vagy bűncselekmény elkövetésének gyanúja megállapítható, úgy az ezzel kapcsolatos további intézkedéseket (adatgyűjtés, helyszínen tartózkodók meghallgatása, az elkövetők előállítás) a rendőrnek haladéktalanul meg kell tennie.

- A magánérdek védelme

Az Rtv. 24. § (2) bekezdésében foglaltak alapján abban az esetben tartozik a Rendőrség hatáskörébe a magánérdek védelme, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. Az adott körülmények gondos mérlegelése alapján lehetséges döntést hozni abban a kérdésben, hogy milyen jellegű közvetlen beavatkozás indokolt. Amennyiben a helyszínen a rendőr e döntést megfelelő információk hiányában, vagy elhatárolási nehézségek miatt nem tudja meghozni, úgy haladéktalanul vegye fel a kapcsolatot a szolgálatirányító parancsnokával, és tájékoztassa a kialakult helyzetről.

- A rendőr közreműködése a végrehajtási eljárásban

Amennyiben az intézkedés érintettjei nyilatkoznak arról, hogy birtokvédelmi vagy polgári peres eljárás van folyamatban, esetleg az ügyben bírósági ítélet is rendelkezésre áll, úgy a rendőrnek tájékoztatnia kell a jelenlevőket egyrészt arról, hogy folyamatban lévő eljárásra a Rendőrségnek nincs befolyása, ilyen kérdésben nem dönthet, másrészt pedig, hogy a bírósági ítélet végrehajtásában csak abban az esetben vehet részt, amennyiben a végrehajtó erre irányuló megkeresése az illetékes rendőrkapitányságra megérkezett. Az ítélet önmagában nem ad jogalapot arra, hogy a rendőr utasítsa a birtokban lévő másik felet, hogy hagyja el az ingatlant. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 37. §-a tartalmazza a végrehajtásban közreműködés részletszabályait. E rendelkezések közül kiemelendők az alábbiak:

- a rendőrt az erre irányuló kérelem alapján az illetékes rendőrkapitányság vezetője rendeli ki (sürgős esetben a végrehajtási cselekményt foganatosító szóbeli kérésére is);
- a rendőr a végrehajtás helyszínén a közreműködést kérő intézkedése alapján működik közre;
- a rendőr végrehajtási cselekményeket nem végezhet, a végrehajtót kizárólagosan megillető kényszercselekményt nem foganatosíthat, rakodási, szállítási munkában nem vehet részt;
- a rendőr az Rtv.-ben megállapított kényszerítő eszközök megfelelő alkalmazása mellett gondoskodik arról, hogy az illetéktelen személyeket távol tartsa a végrehajtás helyszínétől.

Az intézkedő rendőr nem hozhat döntést arról, hogy ki tartózkodik az adott ingatlanban jogszerűen vagy jogszerűtlenül. Ilyen jellegű kötelezettsége a rendőrnek nincs.

- A rendőr tájékoztatási kötelezettsége

A felvilágosítási és tájékoztatási kötelezettségről az Rtv. 2. § (1) bekezdése és 24. § (1) bekezdése rendelkezik. A rendőrnek e rendelkezések alapján kötelessége az intézkedés érintettjeit tájékoztatni, a konkrét kérdéssel hozzá fordulónak a felvilágosítást megadni. A fent kifejtettek alapján a rendőr az intézkedés során határozottan lépjen fel és tájékoztassa a rendőri segítséget kérőket arról, hogy milyen jogkörben, milyen minőségben és indokkal tud a rendőr beavatkozni, további intézkedéseket tenni. Fontos, hogy a tájékoztatás kiterjedjen arra is, hogy a rendőr nem hozhat döntést polgári peres eljárással kapcsolatos kérdésben, az ügy menetére a rendőrnek nincs befolyása.

- Korruptió elleni fellépés

A rendőrnek határozottan kell fellépnie és visszautasítania az állampolgárok olyan jellegű kéréseit, ami az egyik fél előnyét és a másik fél hátrányát szolgálná. Amennyiben erre jogtalan előny szerzésének kilátásba helyezésével kéri meg az érintett állampolgár a rendőrt, haladéktalanul szükséges megtenni a további intézkedéseket: hivatali vesztegetés bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt előállítást kell végrehajtani.

Jelen esetben a panaszos azt állítja, hogy az intézkedő rendőr az M. I. által feszegetett ajtózárból kivette a kulcsot és saját kezűleg az erőszakkal behatolni törekvő félnek átadta, ezáltal illetéktelenül beavatkozva a birtokállapotba. A rendőrségi jelentések ugyanakkor nem tartalmaznak erre vonatkozó információt egyik intézkedés alkalmával sem. A jelentések nem tartalmazzák, hogy bármelyik félnek átadták volna a kulcsot a rendőrök vagy valamelyik felet távozásra szólították volna fel, beavatkozva ezzel a felek közötti magánjogi vitába. A Testület az egymásnak ellentmondó előadások és a bizonyítékok csekély volta miatt nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrség milyen mértékben avatkozott be a felek között fennálló lakásvitába.

A fentiek miatt a **Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem állapítható meg.**

V.

A Testület álláspontja szerint jelen esetben nem állapítható meg teljes bizonyossággal az, hogy a rendőrök miként avatkoztak be a felek között fennálló vitába, ezért a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog sérelme sem megállapítható.

Budapest, 2018. szeptember 27.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné Dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület